KULTÚRA

Katarínsky ples tento rok aj s medzinárodnou účasťou

Už tradične sa okolo mena Katarína v kalendári koná v Krakovanoch Katarínsky ples. Tí, ktorí majú radi kvalitnú zábavu, sa tak môžu ešte pred nástupom pokojného obdobia Adventu zabaviť. Ani tento rok nebol výnimkou.

A tak organizátori, Združenie rodičov pri ZŠ Krakovany a Kolektív ZŠ Krakovany, pripravili na piatok 18. november 2011 zábavu v kvalitnom plesovom štýle.

Už deň pred samotnou akciou sa mamičky stretli spolu s kolektívom základnej školy v sále kultúrneho domu, aby priestory vyzdobili, aby nachystali šatňu, stoly, biele obrusy a všetku potrebnú dekoráciu. V deň akcie už bolo potrebné len označiť stoly menami osôb, ktoré si ich vopred rezervovali, ponalievať prípitok, ktorý bol spolu so slaným občerstvením prekvapením grátis a navyše. A pravdaže, kuchyňa už od skorého popoludnia rozvoniavala prípravou večere, kde boli dve jedlá na výber.

Neodmysliteľnou súčasťou Katarínskeho plesu je živá hudba, kultúrny program a tombola. Ani jedno tento rok nechýbalo. Prvýkrát sme pozvali do Krakovian zahrať do tanca hudobnú skupinu Disk. Hudba nás nesklamala a všetci, ktorí prišli na ples, sa mohli kvalitne zabaviť. Nielen zatancovať si pri ľudovej a disko-hudbe, ale aj zaspievať si, doslova sa vyblázniť, ak to zdravotný stav a vek dovoľoval. Ples už tradične otvárala Dominika Jurdová so svojim tanečným partnerom Miňom, obaja z Hlohovca. Svojimi ukážkami štandartných i latinsko-amerických tancov nenechali nikoho chladného, a tak po ich vystúpeniach tanečný parket rýchlo zaplnili hostia plesu.

Tombola bola vďaka sponzorom tento rok štedrá. V dvoch prestávkach sa ušlo trochu šťastia snáď každému, ak nie aj klasickou tombolovou cenou, tak aspoň cenami útechy. A kto si domov, aj napriek zakúpeniu tombolových lístkov neodniesol žiadnu cenu, odnášal si aspoň pocit príjemného zabavenia sa a podporenia dobrej veci v prospech Základnej školy v Krakovanoch.

Katarínsky ples veru tento rok neprišli podporiť len tradiční hostia, na ktorých sa organizátori môžu každý rok spoliehať. Chýr o kvalite nášho plesu (alebo kráse našich slovenských dievčat?) sa doniesol až do Anglicka, a tak sme mohli tento rok privítať hosťa až z týchto končín. Veríme, že Josepha sme pozitívne prekvapili nielen kvalitou zábavy a dobrým jedlom, ale aj priateľskosťou a pohostinnosťou Slovákov. Priateľa z Anglicka sme aj vyzvŕtali pri polke a valčíku, dokonca mu šťastena viac krát priala i pri losovaní tomboly.

● Mateja Piscu Krakovanci veľmi dobre poznajú, ale málokto vie, že práve kvôli Katarínskemu plesu pricestoval z Anglicka a priviedol so sebou aj svojho kamaráta Josepha. Maťo, ďakujeme.

● Na Katarínskom plese bolo veľa mladých. **Foto: M. Rajčáková**

Veríme, že všetci, ktorí na Katarínsky ples do Krakovian prišli, odchádzali domov spokojní. Dúfame, že aj do Anglicka odišiel dobrý chýr o našom malom Slovensku a pohostinnosti našich Krakovian. Veríme, že všetci hostia plesu dostali a využili naplno príležitosť pred nástupom Adventu dobre a kvalitne sa zabaviť. A popri tom i podporiť dobrú vec, utratiť peniaze pre deti základnej školy.

Michaela HAVRLENTOVÁ

ZRŠ Krakovany

HLAS Krakovian - štvrťročník pre obyvateľov obce, *vydáva* Obecný úrad Krakovany, *adresa redakcie*: Nám. sv. Mikuláša 4, 922 02 Krakovany. *Šéfredaktor, graf. úprava:* Mgr. Juraj Filo, *redaktori:* Martin Gono (zást. šéfredaktora) Bc. Zuzana Floreková, Ing. Zuzana Bohunská. *Náklad* 500 ks. Evidencia: Ministerstvo kultúry SR: MK-EV3709/09.Vaše články čakáme na adrese redakcie. **www.krakovany.sk NEPREDAJNÉ!**

HLAS Krakovian

● Ročník 9. ● Číslo 4 ● December 2011 ●

Božie narodenie medzi nami

Tieto sviatky vždy znejú v našom povedomí ako dni pokoja, lásky, radosti, porozumenia, ale aj hojnosti, či odpustenia. S týmto sa medzi nás prichádza podeliť Boží Syn Ježiš Kristus.

Hoci sa veľmi usilovne pripravujeme, badáme, že niekedy žiadaný výsledok neprichádza. Býva to vtedy, keď samotnému Bohu dávame v tej príprave málo priestoru. Svet, v ktorom žijeme, nás vedie k prílišnému individualizmu a egoizmu. Chce nám nahovoriť, že k šťastiu nepotrebujeme živého Boha, ba čo viac, už ani iných ľudí. Presviedča nás, že stačí mať blízko to, čo nám sľubuje. Čoraz častejšie počúvam, už nielen z úst detí, ale dokonca aj dospelých, že oni nikoho nepotrebujú, pretože si všetko kúpia. A tak mnohí nešťastní, nahnevaní, sklamaní, či ukrivdení ľudia žijú vo svete predstáv, ktoré nikdy nedosiahnu. Akosi príliš často sa dopúšťame tých istých omylov, na ktoré doplácali ľudia už kedysi dávno. To sa stalo aj v Betleheme, keď nechceli pustiť Jozefa s Máriou do žiadneho domu, pretože nemali voľné miesto. A tak sa Ježiš narodil v jaskyni.

Boh nás stvoril pre spoločenstvo s Ním a z blížnymi, to znamená s ľuďmi, ktorí žijú vedľa nás. Aby sme to všetko vedeli pochopiť je treba nájsť si miesto pre počúvanie Boha. Ten človek, ktorý si vie nájsť čas Boha počúvať, čítať Božie slovo, prijať ho, premýšľať, ako s ním žiť, ten dokáže prijať aj svojho blížneho. Prijať svojho blížneho znamená: rozprávať sa s ním, vypočuť si ho, pomôcť mu, odpustiť mu. Ani ten najdrahší dar nám nenahradí osobný kontakt s najbližším človekom. A preto tým najväčším prianím pre nás by malo byť to, aby sme mali dobrý vzťah s Bohom a s ľuďmi okolo nás. Boh k nám prichádza v osobe nevinného dieťaťa, ktoré nám dôveruje. My ho máme prijať opatrne, nežne, s láskou, aby sme v ňom to pekné a milé nijako nezranili, či nepokazili. Ticho tajomnej Betlehemskej noci v sebe veľa ukrýva. Vynasnažme sa aj my započúvať nielen do hlasu ľudí, ale aj do krásy hlasov anjelov, ktorí ospevujú nevinnosť Božieho dieťaťa. Otvorme mu dvere svojho srdca a Ono nám prinesie krásu Neba od nás tak túžobne očakávaného.

Pokojné a radostné prežitie tajomstiev Betlehemskej noci a narodenie Božieho dieťaťa nech vás všetkých naplní Božím požehnaním.

Anton ZOŇ, farár

● Svatá rodina. Foto: stock.xchng.hu

Vtedy na Vianoce

V podvečer na Vianoce v roku 1980 som v Nitre, na poliach za riekou, zažil a opísal príhodu, ktorá je súhrnom všetkých mojich doterajších Vianoc.

Slnko už zapadlo, decembrový deň sa schýlil. Dym a jemný opar hmly sa zvoľna tiahol pri zemi. Vôkol sa rozprestierala zasnežená krajina plná spomienok. Majestátne ticho prerušovalo iba krákanie vrán. Odlietali spolu s nenávratnosťou týchto chvíľ kamsi ďaleko. Sneh vŕzgal, oziabalo. Po bielom poli utekal vyplašený zajac.

Pomaly sa zotmelo. V diaľke blikotali teplé svetielka. Jedno sa zapaľovalo od druhého, horizont už svietil láskou ľudských sŕdc.

Občas zabrechali psy, mráz prituhol. V čistote chladného ovzdušia sa zatrblietala prvá hviezda – o chvíľu ich bola celá obloha. Isto sú medzi nimi aj nemí svedkovia oných betlehemských udalostí spred dvetisíc rokov. Možno, že ich svetlo, vtedy vyslané, sa práve teraz zaligotalo v kryštáľoch bieleho snehu. Lebo z nekonečnosti priestoru v Svätvečer hýbe ľudskými srdciami akési tajomné žiarenie. Prináša pokoj ľuďom dobrej vôle.

Vyšiel mesiac, hviezdy zbledli. Čerstvý vietor umýval spokojnú krajinu. Priniesol so sebou tmavé, nízko letiace oblaky. Osvetlenie zasnežených polí sa striedalo s tajomným prítmím, iba myšlienky zostávali jasné.

Vo vzduchu bolo cítiť čerstvý sneh. Mesiac a hviezdy zmizli. V holých korunách topoľov svišťal vietor. Ticho večera však nerušil. Niekde ďaleko zapískal vlak, každý sa dnes ponáhľa domov. Meluzína stíchla, nad krajinou už zasa viselo veľkolepé ticho. Čas plynul.

Najprv pomaly, potom husto začalo snežiť. V tme šušťali vločky padajúce na odpočívajúcu zem. Ich nemý dotyk bolo cítiť na teplých viečkach zadumaných očí.

Začala tichá, svätá noc. Svetlá vianočných stromov šírili svetom lásku, radosť a pokoj. V diaľke zazneli zvony. Ich hlas priniesol na svojich krídlach kyticu zasnežených spomienok...

Vrzgot topánok pri ceste na Polnočnú, mrazom umytý vzduch a vôňa kadidla s vôňou jedličiek dokreslili tú jedinečnú atmosféru, na ktorú sa tak vždy celý rok teším.

Buďme ľudia radostní, nedajme sa znechutiť, každý deň začínajme znova, dlho si pamätajme len pekné. Narodil sa Kristus Pán, veseľme sa!

Jozef MIKLOŠKO

***

Za príspevok veľmi pekne ďakujeme autorovi a želáme mu milostiplné a požehnané Sviatky. Za redakciu Hlasu

Juraj FILO

O autorovi:

Má dve na tretiu krát tri na druhú rokov (bŕŕŕ), 47 rokov ženatý, štyri deti, jedenásť vnukov. Do r.1989 bol vedec - matematik, potom politik, poslanec, prorektor, publicista, veľvyslanec v Taliansku (2000-2005), spisovateľ. Od r.2005 je dôchodca, vydavateľ najmä vlastných kníh (7), hudobno-dramatického CD-čka Ona, Ono a On, predseda Združenia kresťanských seniorov Slovenska. Pravidelne športuje, počúva klasiku a rád sa smeje.